

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Hám János.

Egy régi, előnyösen ismert férfiú bucsuzik a közpályától. Hám János a veterán igazgató-tanító, — ki egy hosszú félszázadon oktatta ernyedetlen szorgalommal Mindszent csemetéit, a mai öregapákat, apákat, fiakat, s unokákat, — megváltik a tantiói katedrától.

Mintha ellenkeznek tollam . . . . . hogy ne írnam ama változatlan tény, hogy Hám János — a nemzet, de különösen Mindszent e fenkölt szellemi harczosa — ez év október 1-től fogva megszűnt tanító lenni, s a megérdemlett nyugalomba vonul.

Hogyan? Hisz lelke, szive arra biztatja: „dolgozzunk csak tovább!” Ő mondta volna ki a nagy szót, — kit az ifjúkori jóakarát lelkesített ma is hosszú tanító pályáján — igen! Ő ejtette volna ki ajkain: „kérek nyugalmat”? Talán a testi erőtlenség, a munkaképtelenség csalta ajkára a végzetes szavakat: „kérek nyugalmat”? Nem! az állami ridegség nem várhatta be már azon rövid időt, midőn Hám János tényleg belefáradna a munkába, önként ejtette volna ki: „kérek nyugalmat”! Csoda-e? ha ily körülmények közt, — szelid szóval élve a gyöngédtelen elbánás miatt — sir a lelke, midőn bucsut kell vennie azon pályától, melyen testestől-lelkestől csüngött egy hosszú emberéleten át.

Veterán szellemi harcos! Nyugtasson meg mindig tiszta öntudatod, hogy jó harczot harczoltál; munkásságod, fenkölt szellemed ragyogva világítja be ama pályát, melyet megfutottál. Nyugodj bele a változatlanba, tanítványaid ezrei hirdetik e községben nagyságodat, kik élő tanui munkádnak, szeplőtlen jellemednek, életbőlcsességednek, s példás magadtartásának.

Szeretetünk, — mit magad véstél szívünk lapjára, — kísér uj utadra, s midőn baráti jobbodat szorítva rebe-

günk hála köszönetet ernyedetlen munkásságodért, — kérjük az Egek urát, adjon erőt, egészséget, hogy vídamsággal tölthessed be köztünk hátralévő életedet, minek csak a legkésőbb sir vessen végét.

Az egészség.

(T.) Velezületett gyengesége a magyar embernek, hogy azzal a dolgával törődik rendszeren a legkevesebbet, a melynek rendben tartása reá nézve a legfontosabb, sőt sokszor egyenesen életkérdés.

Igy vagyunk az egészségünk megőrzésével és testünk ápolásával is.

Szinte érthetetlen az a nagy nembánomság, a melyet népünk egészségügyi tekintetekben tanusít.

Talán fajunk sokat hangoztatott edzettsége tett bennünket annyira elbizakodottakká, hogy a kisebb fájdalommal járó s jelentéktelenné látszó testi rendellenességeket, a melyek pedig igen sok esetben vehemensőbb kórállapotok előhírnökei, egészen figyelmen kívül hagyjuk s elhanyagoljuk, holott azoknak a keletkezésük első stádiumában való szakszerű kúrálása által aránytalanul csekélyebb szenvedés és költség árán szabadulhatnánk meg tőlük.

A ki csak két lépést tett is külföldön, az is tapasztalhatta, hogy a nép mindenfelé mennyivel nagyobb gondot fordít egészségi állapotának megóvására, mint a mi népünk és meggyőződhetett arról is, hogy a világ egyetlen nemzetének a fiai sem viseltének oly megmagyarázhatatlan ellenszenvvel és bizalmatlansággal az orvosok iránt, mint a magyar ember.

Mig másutt a legkisebb étrendi zavar is elég ok arra, hogy azonnal orvosi segélyhez forduljanak, addig minálunk a kinek baja esik, eleinte titkolja, vagy semmibe se veszi és a legtöbb esetben csak akkor hivat orvost, a mikor az már nem segíthet. A hozzátartozói aztán azt hiesztelik, hogy az orvos az oka, hogy meghalt, mert nem tudta meggyógyítani. És ismét szaporodik az orvosoktól idegenkedők száma.

Szomorú bizonyítéka a fentebb elmondottaknak az a legutóbb kibo-

csátott statisztikai táblázat, mely hazánk egészségügyi állapotát párhuzamba állítja a többi európai nemzetek egészségügyi állapotával és a melyből az első tekintetre kitűnik, hogy bizony minálunk még mindig aránytalanul nagy a korai elhalálozási esetek száma.

Ha vizsgáljuk azokat az okokat, a melyek a magyar népnek az orvosi tudománytól való idegenkedésének magyarázatát adhatják és így közvetve okai magának az ország kedvezőtlen egészségi állapotának is, — legelső sorban is a népneveléssel kell foglalkoznunk.

Megtanítják minálunk a nép fiát sok mindenféle, a minek sohasem veszi hasznát és közben megfélemednek igen sok olyan dologról, a mit a felületes gondolkozású ember nem tart ugyan fontosnak, de a kik csak némi-képen is értenek a dologhoz, annál nagyobb fájdalommal látják annak elhanyagolását.

Igy például a tanítónak volna legnagyobb alkalmá és leghasznosabb kötelessége, hogy a gyermekeknek fogékony értelmével megértesse azt, hogy betegség esetén ne féljenek az orvostól, mert hiszen az az egyetlen ember, a kitől segítséget várhatnak és meg kellene magyaráznia azt is, hogy másnemű értékek is vannak a világon, mint a pénz és a többi anyagi értékek és el kellene oszlatnia azt a téves nézetet, hogy akkor, a midőn az orvos látogatásáért pénzt kér, azt nem ingyért kapja, mint a hogyan sokfelé hiszik, hanem igenis ahhoz joga van mert helyette más hasznosabb értéket: a tudomány segítségét nyújtotta.

Kedvezőtlen egészségi állapotunk másik oka az arra hivatott társadalmi és hatósági közegek másnemű nagy elfoglaltságában keresendő. A legtöbb hatóság csak akkor veszi észre, hogy neki közegészségügyi feladatai is vannak, a mikor a baj már oly nagy mértékben elterjedt, hogy azt meg nem látni igazán művészet volna. Igaz, hogy kivételek is vannak.

Pedig van nekünk egy igen nagy tudással és körültekintéssel megszerkesztett törvényünk az 1876. évi XIV. t.-cz., a mely szinte ideális magaslatra akarta emelni hazánk közegészségügyi állapotát és a melynek intézkedései minden tekintetben óriási szakismeretről tanuskodnak.

Mindenesetre csak használhat a magyar közegészségügynek az állami tekintély rendelkező szava, mi azonban legelső sorban a művelt magyar társadalom segítő kezét óhajtanók látni, mely megakadályozza minden olyan intézmény keletkezését, mely a nép egészségét veszélyezteti és az orvosoknak bizonyos állandó pénzsegélyben való részesítése által lehetővé teszi, hogy szegény sorsu beteg polgártársait díjtalanul gyógykezelhessék.

Akkor talán majd nem félnek úgy tőlük, mint ma és jobbra fordulnak egészségügyi viszonyaink is.

Vegyések.

— **Ülés.** E hó 23-án az állami iskolai gondnokság gyűlést tartott. A folyó ügyek elintézése után sajnálattal vette tudomásul, hogy Hám János váratlanul nyugdíjba küldetett, s az eset felett méltatlankodásának adott kifejezést, egyben sajnálattal értesült Vigh Gyula gondnoksági elnök visszavonulásáról, s bokros érdemei előtt jegyzőkönyvileg hajlik meg.

— **Kossuth-ünnepély.** Szép és lélekemelő ünnepélyt rendezett Mindszent község közönsége f. hó 21-én Kossuth Lajos 100-ik születési évfordulója alkalmából. Már a kora reggeli órákban szokatlan élénkség uralkodott. Mozsárlövésekkel jelezték az ünnepet. Reggel 8 órakor az összes körök zászló alatt felvonultak a község házához, hol ez alkalommal a községi képviselőtestület diszközgyűlést tartott, melyen nagyságos Novák József országgyűlési képviselőnk is részt vett.

A diszközgyűlés végeztével a rom. kath. templomba vonult az ünneplő közönség, hol ünnepi szent mise tartatott. Ezután az izr. templomba tartatott isteni tisztelet, hol Büchler J. Gyula rabbi szép beszédben méltatta Kossuth érdemeit. Majd a piacra vonult a közönség, hol Koncz Lajos jegyző szépen átgondolt és tartalmas emlékbeszédben méltatta Kossuth Lajost; végül pedig Hajnal Manó szavalt tüzzel és hévvel. Reggel 8 órától az üzletek is be voltak zárva.

— **Halálozás.** Községünk egyik köztisztelet és szeretetben álló polgára, Diamant Ignác, ki évtizedeken át, mint virilis tagja volt a község képviselőtestületének, egész váratlanul e hó 20-án éjjel elhunyt. A haláleset felett általános a részvétel, mi leginkább a f. hó 22-én végbement temetés alkalmával nyilvánult. A haláleset alkalmából a család a következő gyászjelentést adta ki:

Alólirottak fájdalomtól megtört szívvel jelentik a jó férjnek, apának, nagyapának, dédapának, sógornak és apósznak DIAMANT IGNÁCZNAK folyó évi szeptember hó 20-án este 10 órakor, életének 73-ik, boldog házasságának 48-ik évében egész váratlanul történt elhunytát. A megboldogult földi maradványai folyó hó 22-én d. u. 2 órakor fog a mindszenti izr. temetőben lévő családi sírboltban örök nyugalomra helyeztetni. Mindszent, 1902. szeptember 21-én. Áldás és béke legyen porain! Neje: öz. Diamant Ignáczné, szül. Goldmann Johanna. Gyermekei: Diamant Manó, Diamant Károly, Diamant Jenő, Diamant Ilonka, férj. Schwartz Albertné. Testvérei: öz. Köhn Adolfiné, szül. Diamant Lidia. Öz. Goldstein Józsefné, szül. Diamant Róza. Sógorai: Goldmann Ignác, Goldmann Jónás, Goldmann Henrich, Weinstein Mór,

Purjesz Mór. Menye: Diamant Manóné, szül. Singer Gizzeila. Unokái: Czukkermann Andor, Czukkermann Dezső, Diamant Ella, Diamant Lajos, Diamant Gyula, Diamant Lujza, Diamant Pista, Schwartz Pista, Schwartz Mariska, Schwartz Rózsika. Dédunoka: Háán Valérka.

— **Ünnepelt főszolgabíró.** A szomszédos Szegvár község értelmisége, pártkülömbőség nélkül, családias egyetértés mellett, társas lakomával egybekötött nagy ünnepet készült tölteni október hó 5-én, a következő vasárnapon, az ottani „Polgári Kör” helyiségeiben. Szegvár község közönsége ünnepet rendez abból az alkalomból, hogy a „Polgári Kör” átnyújtja Tary István járási főszolgabírónak dísztaggá történt megválasztásáról szóló remek oklevelét. A nagyszabásúnak ígérkező ünnepélyen, értesülésünk szerint, vidékről is számosan lesznek jelen, a mindszenti „Polgári Kör” pedig, melynek alapítója és választmányi elnöke a főszolgabíró ur, testületileg képviselteti magát az ünnepélyen. Az ünnepség rendezésének élén Szegvár község lekipásztora, az ismert ellenzéki vezérférfiu, főtiszt. Korpás Pál ur áll, s így annál több okunk van örülni az ünnepélynek őszintesége fölött, mert bizonyosága ez annak, hogy a közélet számtalan dolgai politikai feifogásban elválaszthatják ugyan egymástól a küzdő feleket, de az igazi érdek megbecsülésében tisztességes emberek mindig egy uton haladnak.

— **Választások.** Lapunk olvasói előtt köztudomású dolog már, hogy a községi képviselők választásának határidejét a járási főszolgabíró ur október hó 8-ára tűzte ki. A jelekből ítélve, a képviselő választások ezuttal oly mozgalmat teremtenek, minőre az elmúlt időkben példa alig volt. Majdnem az

TÁRCZA.

MIKOR A FÉRJ OLASZUL TANUL.

Igy telt el egy hosszú hónap. Egy reggelen a nyitott ablakon át kis kődarab repült be, mely körül darabka papiros volt kötve, s azon e szavak: „Élj boldogul! Marcello.” E szavak olvasásakor kimondhatatlan félelem szállotta meg szívemet; önkénytelenül rohantam kifelé.

Az ajtóban anyámmal találkoztam, ki örömprevesse mutatott egy tekerest, melyet egy havi munkánkért kaptunk.

Az aranyok látása ismét elvette eszem, s emlékembe hozta a gróf szégyennel teljes ajánlatát, s keserű érzelmekkel ültem ismét vissza munkámhoz.

E történetek után harmadnapra komoran ültem borongós délutánon munkám mellett. Anyám nem volt otthon. Gondolataimban visszazállottam gyermekéveimhez, egészen addig, míg apám elfogatása és halála azt meg nem zavarta. Hirtelen különös gondolatom támadt apámról, szegény megboldogultról. Mióta a nagy eseményt átéltem, nem háborgattam meg az ő sírját, mely a temető egyik elhagyott zugában volt.

Gyorsan felkészültem és siető lépésekkel igyekeztem elérni a temetőt. Ott leborultam apám sírjára, s hosszan imádkoztam, de vak bosszuvágyaimban nem az elhunyt lelki üdvéért, hanem bosszum teljesüléseért. S óh mondom önnek uram, ez nagyon hamar teljesedett.

Imámat bevégezve, fölemelkedtem, s

indulni akartam.

E pillanatban hosszú, fényes gyászmenet jelent meg a temetőkert kapujánál, s egyenesen felém tartott.

Ideges borzongás futott rajtam végig, midőn a menetet arcczal felém közeledni láttam. Mindenki vetett rám egy-egy pillantást, ki ott állottam mozdulatlanul az egyszerű sírnál.

Mintha valami mondhatatlanul vádoló tekintetek lettek volna, — pedig egyszerű, közönyös emberek, kíváncsi pillantásai voltak.

Fényes, csillogó temetés volt az, ezüst koporsó, sok drága koszoru ékességgel. Némi kárörömmel gondoltam arra mégis, hogy ez valami fényes, előkelő nevű halott, a gazdaság még nem védte meg attól a közös sorstól, mely a koldust hasonlává teszi a királyhoz.

E gondolatom által felébresztett kíváncsisággal fordultam aztán a gyászolókhoz, kik a koporsót követték, midőn iszonyu rémületemre S. grófot pillantottam meg, karján vezetve fájdalomtól megtört nejét. Első pillanatban futni akartam a gróf látása elől, nehogy tekintetem az övével találkozzék. A másik pillanatban azonban irtózatossá lettem szállott meg, mely szívvéretem megállította. Kit temetnek itt? Kie ez a koporsó?

S. gróf és neje a gyászolók! A borzalom ólomsulya tartotta le lábaimat. Nem, nem az nem lehet, talán csak . . . irtóztató, . . . irtóztató . . . ! Ugy éreztem, mintha a vér majd megállott, majd meg örületes gyorsasággal keringett volna ereimben. E közben szorosan mellettem haladt el a menet

és én a koporsó egyik koszorújának széles szallagján e nevet pillantottam meg izzó betűkkel:

MARCELLONAK.

A fényes betűk csaknem kiégették agyvelőmet.

Mi történt még velem, nem tudom. Csak arra emlékszem, hogy a szívemhez kaptam, s kétségbeesetten nyújtottam karjaimat a koporsó felé, azután kiáltani akartam Marcello nevét, s láttam, amint rémült arcczal egyszerre felém fordul mindenki, a gróf is, kinek megüvegesedett szeméből reám most végtelen fájdalom tekintett.

A fiatal hölgy majd sebesen, majd akadozóan lélekezett. Szemeiben izzó tűz lángolt, s mereven szegezé azokat a padlóra. Jenő a legnagyobb izgalommal tekintett reá, s szívében mondhatatlan szánalom gerjedt iránta: szemében a részvétnak ragyogó könnye csillogott, s mély megindulással szemlélte a hölgyet, ki elbeszélését így végezte be:

— Lássá uram, ez az én szomorú történetem. A bosszu beteljesült, mert az öreg gróf elveszté egyetlen boldogságát, egyetlen fiát, s én . . . én bosszumat kielégíttem. Óh, erősebbek a nők, ők egyszersmind szívüket is összezuzzák . . . Ön Marcellonak képmása uram, s egy boldog ember, kinek részvétkönnye oly enyhítő balsam sokat zaklatott lelkemre. Megbocsát-e?

— Istenem, mi megbocsátani való van ezen, azonkívül, ha önnek enyhülést is szerez — mondá Jenő, a hölgy kezét bensőleg megszorítván.

összes egyletek értekezleteket tartanak a jelölés dolgában, s már eddig is több jegyzék forog közkezen, melynek alapján lennének a választások megejtendők. Elégé érdekes ezek között az u. n. „Általános Népkör“ listája, mely kirekeszt kebeléből minden nadrágos embert, s kizárólag kubikosokból, csöszökből, kiérdemesült béresekből és kánászokból állítja össze a képviselőtestületet. Mi a jelöltek egyéni tisztességét egy pillanatra se akartuk kisebbiteni, jelölésüknek jogosultságát se vonjuk kétségbe, annyit azonban megjegyzünk mégis erre a furcsa névsorra, hogy sok még — a jóbul is megárt!

— Haladunk. Mig községünk képviselőtestülete hónapról-hónapra hosszú szóvitákat folytat a mindszent-vásárhelyi törvényhatósági közút még hiányzó részének kiépítése kérdésében, irányadó helyen, a vármegye kiváló alispánja, már valósulásra is segítette a község óhaját. Az átkelési utszakasztervei a közlekedési minister által jóváhagyattak, s így az építés is már legközelebb megkezdhető lesz.

— Nyílt-kérdés. Mindszent község képviselőtestülete még a múlt évben elhatározta, hogy a kereskedelemügyi ministériumnál kérelmezni fogja a gőzhajó állomásnak állandó kikötővel való rendszeresítését, s megbízta az előjáróságot, hogy a toronyóra jórkarba tartásáról gondoskodják. Tudunkkal az előjáróság ez irányban eddigelé egyetlen lépést se tett. Helyén való lenne, hogy a fölötte hatóság megtudakolná a bentülő uraktól épp a választások idejében, hogy voltaképpen hányat is ütött az óra? (Beküldetett.)

— Múutunkon alig lehet közlekedni

A fiatal nő szemeiben hirtelen lázas tűz lobogott fel, s mielőtt Jenő észrevehette volna, keblére vetette magát, ajkai az övét keresték, miközben kétségbeesetten, szenvedélytől remegő hangon kiáltott fel: „Marcello, Marcello! . . .

Jenő a meglepetés által félig elkábultva, s elragadtatva a szenvedélyes előadás által, szinte nem is látszott csodálkozni különös helyzete fölött és egészen odaadólá, forró ajkakkal szivta magához a fiatal hölgy lehetőségét.

Hosszan, forrón csüngött a végletekig felizgult hölgy ajka az övé, midőn hirtelen hangos beszéd és kopogás zavarta meg a csendet.

Mindketten ilyedten vették fel fejüket. A hölgy a következő pillanatban Jenőt eltaszította, ki csaknem megmeredve, félig kábultan bámult az ajtó felé.

A nagynéni nyájas hangja hallatszott, ki szavait valakihez intézte.

— Igen, igen — kiáltá élénken. — Itt van még, hallottam hangját. Méltóztassék fiatal asszonyság, itt van kedves férje.

E szavakra belépett a nagynéni, karján vezetve a ségyenkező Alicet.

Jenő zavarodottan tekintett föl, a fiatal olasz pedig, mielőtt az ujonnan érkezettek észrevehették volna, kifejtőzött Jenő karjai közül, s keserű pillantást vetve az érkezetekre, a mellékszozába suhant.

— Itt hozom a kis kíváncsit — folytatá a nagynéni, — szavait egyenesen Jenőhöz intézve, aki meglehetősen ügyetlenül állott a szoba közepén, — itt hozom és átadom

ismét. A derekegyházi uradalomnak százával fuvarozó szekerei a nyári utat teljesen tönkretették már megint. Mindszent község ezer és ezer forintokat fizet a múutért, a derekegyházi uradalom egy fillért se áldoz annak főtartására: kérdezzük, vajjon tartozik a község tovább is tűrni azt, hogy gróf Károlyi László pusztítsa el a mi drága utunkat? Választ kérünk rá a hatóságoktól.

— Követésre méltó példa. A szegvári intelligencia, Kossuth Lajos születésének 100-ik évfordulóján, délután 5 órakor, a „Polgári Kör“ nagytermében megalakította a dallos kört. Három apostol ugyanis leikes felhívást intézett az intelligencia tagjaihoz, s bejárta vele mindazon hajlékot, hol pártolásra számított; s az eredmény az lett, hogy a mondott napon 42 taggal megalakult — a szép magyar nótákért lelkesülő — dallos társaság. Az egyesület célja, mint ez a felhívásból is kitűnik, szórakozás, mások gyönyörködtetése és az intelligencia tagjainak szorosabb összefűzése; szóval a társadalmi élet élénkítése, fejlesztése. Az egyesület elnöke: Vachó János, jegyzője: Orbán Béla, pénztárosa: Koricsánszky Endre. Az egyesület kebelében alakult dalárdának karnagya: Keviczky Ferencz. Egyes szólamokat vezető dalmestereknek: Arthold Erzsébet, Bú Mihály és Vachó János választottak meg. A dalárdának jelenleg 12 férfi- és 12 hölgy-, összesen: 24 tagja van, mely immár meg is kezdte áldásos működését. Gratulálunk!

— Megégett gyermek. Elszomorító szerencsétlenség történt szeptember hó 22-én este Szegváron, minek egy ártatlan teremtes lett az áldozata. Az eset a következő: Bónus István napszámos ember 21-én, vasárnap este Szegvár IV-ik tized 9. szám alatti laká-

sonnak, hogy büntesse meg a kis kíváncsit.

Alice lesütött szemekkel, bűnbánó arccal közeledik Jenő felé, s pirulását annak keblén igyekezett elrejtetni.

Jenő feleszmélve, kérdő pillantást vett az éltés asszonyra.

Igen, igen a kisasszonyka ön után lesett uram, s én bennem gyanította, én bennem a szegény öreg asszonyban gyanította az ön lángját.

— Titkos viszony! Én uram Istenem, én és titkos viszony, — zsörtölődött az öreg asszony. Iparkodtam tehát felvilágosítani a kicsinyt, hogy voltaképen hogy áll a dolog, lefestettem neki az ön nagy szorgalmát és igyekezetét, s önnek e fölötti örömet, hogy mily örömet fog szerezni nevének olasz nyelvtudományával.

Végre fel is száritotta a kicsike könyveit, de most még ő kért meg engem, hogy az egészről hallgassak. De nem addig van az! Ha már itt van, dorgálja őt meg a férjem uram.

Jenő alig várta, hogy most már nejjével elhagyja e házat.

Otthon a kandalló tűzének vig pattogása és a szamovár zugása mellett hamar elfeledték a nap eseményeit, azoknak benyomásait.

Jenő átölelte Alicet, s az imént hallott történetre gondolva mondá:

— Még is csak jobb a csók, mint a bosszu.

Alice viharos óráiról gondolkozott, s mosolyogva temette arcát férje keblére.

(Folytása és vége.)

sáról az ugynevezett tompai majorba ment, hogy harmados kukoricáját letörhesse. Ott-hon hagyta 3 hónap óta ágyban fekvő beteg feleségét és 3 kis gyermekét, kik közül a legidősebb 8 éves. Szegény ember lévén, a beteg ápolására a szomszédokat kérte meg, hogy nézzenek át. Az egyik szomszédasszony hétfőn, 22-én délután egy kis ételmaradékot vitt át a beteg asszonynak. A 8 éves kis leány mikor az iskolából hazajött beteg édes anyja kérte, hogy a szomszédasszony által hozott levest, mely már akkor teljesen elhült, melegítse meg neki a tűzhelyen. A kis leány tüzet gyújtva rózsével megmelegítette a levest, másik két kis festvére szintén ott volt, mert hisz éhesek voltak. Mikor a 8 éves kis leány a levest a tűzről levette és a tálba öntendő a tüzet ott hagyta, a 3 éves Margit fölkapaszkodott a tűzhelyre, a tüzet magára rántotta, mitől ruhája meggyulladván óriási kétségbeejtő sikoltással rogyott össze, mit a 8 éves kis leány meglátva, halálra rémülve kiszaladt az utcára és segélyért kiabált. A sikoltást meghallva az ágyban fekvő beteg anyja is, bár az ágyról már régen nem birt a maga erejéből lejönni, mégis hason mászva igyekezett ki a konyhára, hova a szomszédok is megérkeztek, de ekkor a kis Margit ruhája teljesen leégett, s az ártatlan teremtes a legiszonyubb égési kinok között másnap reggel 7 órakor meghalt.

— Megakadályozott vasuti katasztrófa.

A szerencsés véletlennek köszönhető, hogy nagy vasuti katasztrófa nem történt Szentés és Szegvár között. A szentes-szegvári vasuti vonalon ugyanis kedden hajnalban valaki felszedte a sineket, mintegy 30 méter hosszúságban. A vasuti sineken kedden hajnalban keresztül akart menni egy Bárány Zsigmond nevű szegvári ember, aki valami tanyára igyekezett. Utja éppen a szétronsolt pályarészen vezetett keresztül és csodálkozva látta, hogy a sinek fölszedve hevernek a földön. Kevés idő múlva aztán látta, hogy a Szentésről Szegvár felé menő vonat már nem messze van a fölszedett sinektől. Erre lélekszakadva rohant a robogó vonat felé és a kalapjával integetve így kiáltozott:

— Megálljanak, nagy baj van! A sineket felszedte valaki.

A mozdonyvezető erre megállította a vonatot és a vonat személyzetével együtt hozzáálltak a felszedett sinek helyrerakásához, ami hosszú idő múlva sikerült is nekik és a vonat szerencsésen berobogott Szegvárra. Itt jelentést tettek az állomásfőnöknek, aki értesítette a csendőrőrsöt, amelynek még kedden sikerült elfogni a szőlők között bujkáló tettest Fazekas András szegvári legény személyében, akinél három hosszú sinszöveget meg is találtak. Fazekas bevallotta, hogy ő szedte föl a sineket, azért, mert ily módon akart bosszút állani egy kalauzon, aki őt egy alkalommal letette a vonatról, mivel jegy nélkül utazott. Az elvetemült legény gáztettéről jelentést tettek a szegedi királyi ügyészségnek.

— A tiszai hid eltolatása. Mint teljesen megbízható helyről értesülünk, az algyői tiszai vashid eltolatása október hó 28-án fog megtörténni a meghívott szakértők és nagy közönség jelenlétében. Az áttoláshoz szükséges építmények fölülbíralata október hó 10-én történni a szakértők által.

— Ingyenes diszműajándék. A ki e czímet elolvassa, akaratlanul is Amerikára,

e képtelenségek hazájára gondol. Pedig ezáltal sokkal közelebből, Budapestről, két szárnyra e hir. A Pesti Napló Magyarországnak e legrégebb, pártoktól és klikkektől teljesen független, szabadelvű és szókimondó napilapja lepi meg vele karácsonyra olvasóit, ajándékkal adván teljesen — ingyen — a gyönyörű kötésű, remek illusztrációkkal díszített Zichy Mihály albumot. E valóban értékes és nagy irodalmi becsset bíró művel — melynek az Athenaeum kiadásában megjelent eredetije 90 koronába kerül — a Pesti Napló új kvárt kiadásában karácsonyi ajándékkal megkapja a Pesti Napló minden előfizetője. És megkapják díjtalanul azok az előfizetők is, akik egész éven át fél, negyed-évi vagy havonként, de megszakítás nélkül fizetnek elő a Pesti Naplóra.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos:
Weisz Ignác.

Pályázati hirdetés.

Csongrádvármegye csongrádi járásához tartozó Csany nagyközségben nyugdíjazás folytán megüresedett jegyzői állásra pályázatot hirdetek és felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1882. évi I. t.-cz. 6. §-a, illetve az 1900. évi XX. t.-cz. 3. §-ában előírt képesítésüket, valamint eddigi alkalmazásukat és erkölcsi magaviseletüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket hozzám folyó évi október hó 25. napjáig annyival inkább nyujtsák be, mert később érkező kérvényeket figyelembe venni nem fogok.

A betöltendő állás javadalmazása:

1. 1628 korona jegyzői törzsfizetés.
2. 400 korona lakbér.
3. 160 korona anyakönyvvezetői tiszteletdíj.

4. Magánmunkálatokért szabály-
rendeletileg megállapított munkadíjak.
A választás Csany község köz-
házánál f. évi október hó 27-én d. e.
10 órakor ejtetik meg.

Csongrád, 1902. szeptember hó 24.

TASNÁDY IMRE,
főszolgabíró.

Üzlet.

Bárdos Flórián házában a depóhelyi-
ség hasznóberbe, vagy itczésnek kiadó.

Vida János férfi szabó

Mindszenten, Ujsor-utca 795-ik szám.

A t. közönség szives tudomására hozom, hogy több éven át nagyobb városokban szakmámban szerzett tapasztalataim után Mindszenten megtelepedtem és a legkényesebb igényeknek is megfelelő férfi szabói munkákat gyorsan és jutányos áron készítek. Ruhák tisztítását, igazítását, avagy átvásalását gyorsan eszközölöm.

6-26

A Pesti Napló karácsonyi ajándéka Zichy Mihály Album.

A Pesti Napló amely eddigelé Madách **Ember** tragédiáját, Arany balladáit Zichy Mihály képeivel, Katona József **Bánk bánját**, Kisfaludi Sándor **Himty szerelmét** remek albumba foglalva, és legutoljára a **Költők Albumát** adta olvasóinak karácsonyi ajándékkal, az idén az eddiginél is nagyobb szabású, díszben, tartalomában nemesek az eddigi ajándékokat fölülmuló, de a könyvpiacra is ritkaság számban menő díszművet a

Zichy Mihály Albumot szánta olvasóinak karácsonyi ajándékkal

Zichy Mihály képeinek válogatott impozáns albumba foglalt gyűjteményét a **Költők Albumánál** nagyobb és díszesebb alakban. Zichy Mihály világhírű művészi termelésének

legjavát, **legszebb festményeit és rajzait** foglalja magában ez a díszmű

negyven műlapon, amelyek mindegyikéhez **legkiválóbb esztétikusaink és műbíróink** írnak szövegmagyarázatot. A valóban remek kivitelű műlapoknak egy része **gyönyörű színyomású** lesz, olyan, amilyen eddig alig jelent meg magyar díszműben.

A negyven pompás műlapot a kísérő szöveget és **Zichy Mihály egyéniségének és változatos életpályájának regényes rajzát** valamint Zichy rajza után **gazdag bekötési tábla** foglalja gyönyörű díszes készült kötetbe.

A Pesti Napló e nagyszabású díszművét az Athenaeum állítja ki. A **Zichy Mihály Albumot**, amelynek ára az Athenaeum eredeti kiadásában **90 korona**, a „Pesti Napló“ új kvárt kiadásában karácsonyi ajándékkal megkapja a Pesti Napló minden állandó előfizetője. **Es megkapják díjtalanul azok az új előfizetők is akik egész éven át fél, negyed-évi, vagy havonkénti, de megszakítás nélkül fizetnek elő a Pesti Naplóra.**

Legjobb az ABADIE szivarka papír és hüvely.

Képes levelező-lapokban óriási választék.

Kapható

WEISZ I. nyomdájában.

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek 2 1/2 egész 12 lóerőig, szalmakazalozók, továbbá járgány-cséplőgépek, lóheró-cséplők, tisztító-rotatók, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

„Columbia-Drill“
legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, répvágók, kukoricza-morzsológok, darálóok, őrő-malmok, egyetemes aczél-ekék,

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzék kinyomtatva ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép-gyára.

Hirdetések felvételnek lapunk kiadóhivatalában.